

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 7C/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915206041
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Borošková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915206041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Jankou Boroškovou v právnej veci navrhovateľky: R. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. Y. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpená: Mgr. Juraj Frič, advokát, so sídlom Podhora 49, 034 01 Ružomberok, proti odporcovi: P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, XXX XX K. T. - E. J., v konaní o vylúčenie odporcu z užívania bytu, takto

rozhodol:

Súd úplne vylučuje odporcu z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX, obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX, ako zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², ktorý byt je v operáte katastra nehnuteľností vedený Okresným úradom Ružomberok - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXXX, pre obec a katastrálne územie O. a odporca je povinný do tohto bytu nevstupovať počnúc dňom právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Navrhovateľke sa priznáva náhrada trov konania vo výške 394,50 eur, pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 99,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 295 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľky Mgr. Jurajovi Fričovi, advokátovi, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 06.11.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.11.2015 prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na piatom poschodí vo vchode č. XX, obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape, pod parcelným číslom XXXX, ako zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², ktorý byt je v operáte katastra nehnuteľností vedený Okresným úradom Ružomberok - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXXX, pre obec a katastrálne územie O. s tým, že odporca je povinný do tohto bytu nevstupovať počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku, ako aj náhrady trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Navrhovateľka návrh po skutkovej stránke odôvodnila tým, že uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/209/2015-25 zo dňa 07.10.2015 súd nariadil odporcovi, aby až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie alebo obmedzenie užívania bytu nevstupoval do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na piatom poschodí vo vchode č. XX, obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX, ako zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², ktorý byt je v operáte katastra nehnuteľností vedený Okresným úradom Ružomberok - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXXX, pre obec a katastrálne územie O., pričom navrhovateľke uznesením súčasne uložil, aby do 30 dní odo dňa jeho doručenia podala návrh na začatie konania o obmedzenie alebo vylúčenie odporcu z užívacieho práva bytu. Navrhovateľka uviedla, že účastníci konania žili v byte v spoločnej domácnosti asi od septembra 2011 do septembra 2013 kedy odporca spoločnú domácnosť opustil, keďže začal žiť s novou priateľkou, počas tohto obdobia nadobudli účastníci konania do svojho

vlastníctva na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. E dňa 20.06.2013, pričom každý z účastníkov konania sa stal podielovým spoluvlastníkom bytu v rozsahu 1/2-ici. V byte odporca začal opätovne bývať v decembri 2014 z dôvodu, že navrhovateľke oznámil skutočnosť, že ako spoluvlastník bytu má na to právo, hoci odporca byt odvtedy užíval neuhrádzal žiadne platby spojené s užívaním bytu, prestal platiť aj výživné na ich dve spoločné maloleté deti v sume 500 eur mesačne z čoho je zrejmé, že účastníci konania bývali v jednom byte, avšak netvorili spoločnú domácnosť. Navrhovateľka odporcovi vyčítala, že žije na úkor iných a od februára 2015 odporca reagoval na to výčitkami nadávkami a urážkami, ktoré prerástli až do fyzického násillia, ktoré smerovalo voči navrhovateľke ako aj voči matke navrhovateľky T. E., ktorá s nimi v byte žila. Dospelo to do štádia, že z dôvodu obáv o životy a zdravie osôb bývajúcich v byte bola navrhovateľka nútená viackrát privolať políciu a nakoľko konanie odporcu malo stúpajúcu tendenciu. Navrhovateľka podala spolu s matkou na odporcu oznámenie orgánom činným v trestnom konaní. Odporca sa správal agresívne a jeho správanie bolo nepredvídateľné, keďže často bol pod vplyvom alkoholu. Svedkami konania odporcu boli aj maloleté deti účastníkov konania P. P. G. a B. G., na ktoré to malo negatívny vplyv, ktorý bol viditeľný najmä na 6-ročnom synovi účastníkov konania, ktorý začal odporcu kvôli jeho správaniu odmietať. Navrhovateľka ďalej v návrhu uviedla, že hoci odporca je podielovým spoluvlastníkom bytu, z ktorého dôvodu mu patrí právo byt užívať nevie si predstaviť ďalšie spolužitie s odporcom v jednom byte. V čase keď bol odporca z bytu vykázaný bolo totiž spolužitie s odporcom neznesiteľné, zároveň navrhovateľka a odporca majú svoje vlastné životy, keď každý z nich má nového partnera. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že všetky osoby bývajúce v byte boli kvôli správaniu odporcu permanentne vystavené strachu a stresu z toho čo sa môže opäť stať, takýto stav nie je akceptovateľný, pričom je z v záujme maloletých detí účastníkov konania, aby žili v kludnom a harmonickom prostredí, keď garancia takéhoto stavu v prípade užívania bytu odporcom je vylúčená. Dispozičné riešenie bytu neumožňuje jeho spolunažívanie s odporcom bez toho, aby prichádzal do kontaktu s ostatnými jeho obyvateľmi, čím sú dané podmienky na úplné vylúčenie odporcu z jeho užívania.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., súd konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom sa neospravedlnil z neúčasti na pojednávaní ani nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

Navrhovateľka na pojednávaní vo svojich prednesoch najmä uviedla, že spolužitie s odporcom nevlývalo na navrhovateľku a ich maloleté deti dobre, neplatil nič v domácnosti, pil, chodil často pod vplyvom alkoholu, kedy je odporcove správanie agresívne, napadol navrhovateľku aj jej mamu, o čom svedčia trestné oznámenia, pričom s odporcom je v kontakte väčšinou písomnou formou cez Facebook. Agresívne správanie odporcu pretrváva stále, nakoľko stále požíva alkoholické nápoje. Od času keď odporca predmetnú nehnuteľnosť byt neužíva, navrhovateľka nie je pod neustálym stresom, deti sú kludnejšie, pričom najmä sa báli toho, že zo strany odporcu opätovne dôjde k fyzickým alebo slovným útokom, každý deň čakali, kedy príde a aký príde. Spoločné spolužitie s odporcom v jednom byte si už nevie predstaviť, nakoľko odporca ako aj navrhovateľka majú svoj život, deti nemajú záujem byť s ním a má obavy, že by došlo opäť k napadnutiu navrhovateľky ako aj jej matky. Navrhovateľka uviedla, že má vedomosť, že odporca bol právoplatne potrestaný z dôvodu napadnutia inej fyzickej osoby, na záver navrhovateľka uviedla, že správanie odporcu sa nezmení, neverí že dôjde k náprave zo strany odporcu, a preto zotrvala na podanom návrhu s tým, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania bytu.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojich prednesoch najmä uviedol, že zotráva na písomných podaniach a ústnych prednesoch, pričom z vykonaného dokazovania je nepochybné, že odporca sa opakovane bezdôvodne správa násilne voči iným osobám, a to nie len voči mužom, ale aj voči ženám, nemá problém napadnúť bezdôvodne kohokoľvek z čoho je zrejmé, že jeho konanie je nepredvídateľné a je dôvodná obava o to, že by sa opakovane mohol bezdôvodne voči navrhovateľke ako aj členom v domácnosti správať násilne. Z dôkazov vyplýva, že odporca bol odsúdený za úmyselné ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 a za úmyselný trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, rovnako bol potrestaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, keď napadol dve ženy v podstate bezdôvodne za čo mu boli uložené blokové pokuty, je nepochybné preukázané, že sú dané dôvody, aby súd vylúčil odporcu úplne z užívania bytu, ktorého je podielovým spoluvlastníkom spolu s navrhovateľkou, pričom po opustení predmetného bytu odporcom celková atmosféra v rodine v domácnosti sa zlepšila, čo sa prejavilo na správaní a chovaní maloletých detí, zároveň bolo preukázané, že odporca neprispieval počas doby, keď býval v jednom byte s navrhovateľkou a jej matkou, ako aj spoločnými deťmi na domácnosť neplatil výživné, vyživovaciu povinnosť si začal plniť cca 2 mesiace dozadu, kedy došlo

rozsudkom Okresného súdu Ružomberok k zníženiu vyživovacích povinností z pôvodnej sumy 500 eur na sumu 275 eur, ktoré peniaze však väčšinou hradila jeho matka a vzhľadom na uvedené okolnosti navrhol, aby súd návrhu ako dôvodnému vyhovel.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to najmä s čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 28.10.2015, v zmysle ktorého vyplýva, že navrhovateľka a odporca sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX nachádzajúceho sa na piatom poschodí vo vchode č. XX, obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele registra „C“, evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX, ako zastavané plochy a nádvoría, ktorý byt je v operáte katastra nehnuteľností vedený Okresným úradom Ružomberok - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXXX, pre obec a katastrálne územie O., a to v rozsahu 1/2-ici, keď navrhovateľka ako aj odporca nadobudli predmetnú nehnuteľnosť - byt titulom kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. E dňa 20.06.2013.

Zo záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov zo dňa 04.10.2015 vyplýva, že T. E. matka navrhovateľky sa dostavila na útvar policajného zboru OO PZ Ružomberok za účelom podania oznámenia k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a majetku na osobu odporcu, z ktorého najmä vyplývalo, že na menovanú neustále slovne vulgárne útočil, pričom ju niekoľkokrát aj fyzicky napadol. Zároveň vulgárne nadával aj navrhovateľke a menovaná sa obávala, že agresivita odporcu sa bude stupňovať a môže niekomu vážne ublížiť.

Z odpovede na lustráciu v registri priestupkov vyplýva, že odporcovi boli opakovane ukladané blokové pokuty, odporca spáchal priestupok a to dňa 22.10.2012 podľa § 69 ods. 1 písm. d), odporca spáchal priestupok dňa 25.10.2012 porušením pravidiel cestnej premávky podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., - povinnosti vodiča, odporca spáchal priestupok dňa 06.12.2012 porušením pravidiel cestnej premávky, podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z., - rýchlosť jazdy, odporca spáchal priestupok dňa 07.12.2012 podľa zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. k), § 22 zákona 372/2000 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 15.03.2013 podľa zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. k) - § 22 zákona 372/90 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 15.03.2013 porušením pravidiel cestnej premávky, podľa § 23 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., zastavenie a státie, odporca spáchal priestupok dňa 12.11.2013, podľa zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. k) - § 22 zákona 372/90 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 12.11.2013 porušením pravidiel cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z., povinnosti účastníka cestnej premávky, odporca spáchal priestupok dňa 05.03.2014, bola mu uložená bloková pokuta Mestskou políciou Ružomberok podľa zákona č. 372/1990 § 22 ods. 1 písm. l) - § 22 zákona č. 372/90 Zb., ods. 1 písm. l), odporca spáchal priestupok dňa 05.03.2014 podľa zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. l), § 22 zákona č. 372/90 Zb., ods. 1 písm. l), odporca spáchal priestupok dňa 28.06.2014 porušením pravidiel cestnej premávky § 19 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., - odbočovanie, odporca spáchal priestupok dňa 24.09.2014 porušením pravidiel cestnej premávky, podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., - povinnosti vodiča, odporca spáchal priestupok dňa 24.11.2014 23.20 hod., v Ružomberku v bytovom dome na ulici B. XXXX/XX, fyzicky zaútočil na C. J. tým spôsobom, že ju trikrát sotil dlaňami do oblasti hrudníka. Fyzickým napadnutím C. J. neutrpela zranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Rozkazným konaním bola odporcovi uložená pokuta v zmysle zákona 372/1990 § 49 ods. 1 písm. d) - proti občianskemu spolunažívaniu. Odporca spáchal priestupok dňa 21.03.2015 bola mu uložená bloková pokuta Mestskou políciou Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. l) § 22 zákona č. 372/90 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 22.03.2015 porušil pravidlá cestnej premávky za čo mu bola uložená bloková pokuta v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., - používanie bezpečnostných pásov a iných zadržiavacích zariadení, dňa 04.04.2015, porušil odporca pravidlá cestnej premávky za čo mu bola uložená bloková pokuta v zmysle § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., - porušenie všeobecno-záväzného právneho predpisu o BCP iným konaním, odporca spáchal priestupok dňa 04.04.2015 bola mu uložená bloková pokuta Mestskou políciou Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. k) - § 22 zákona č. 372/90 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 30.04.2015 bola mu uložená bloková pokuta Mestskou políciou Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. k) - § 22 zákona č. 372/90 Zb., odporca spáchal priestupok dňa 23.06.2015 porušením pravidiel cestnej premávky bola odporcovi uložená bloková pokuta v zmysle § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., - všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky, odporca spáchal priestupok dňa 11.07.2015 porušením pravidiel cestnej premávky odporcovi bola uložená bloková pokuta v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z.,

- rýchlosť jazdy. Dňa 30.08.2015 odporca spáchal priestupok porušením pravidiel cestnej premávky a odporcovi bola uložená bloková pokuta v zmysle § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., - porušenie všeobecno-záväzného právneho predpisu o BCP iným konaním, dňa 01.04.2015 spáchal odporca priestupok tým, že dňa 31.03.2015 o 21.30 hodine poslal odporca O. M. do Ružomberka na jeho mobilný telefón SMS správu s textom obsahujúcim vulgarizmy a dňa 01.04.2015 ďalšiu správu s textom obsahujúcim vulgarizmy za čo mu bola uložená pokuta Okresným úradom Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 49 ods. 1 písm. d) - proti občianskemu spolunažívaniu, odporca spáchal priestupok dňa 30.08.2015 odporcovi bola uložená Mestskou políciou Ružomberok bloková pokuta v zmysle zákona 372/1990 § 22 ods. 1 písm. l), § 22 zákona č. 372/90 Zb., dňa 13.11.2015 odporca spáchal priestupok za čo mu bola uložená bloková pokuta Mestskou políciou Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 47 ods. 0, § 47 zákona č. 372/90 Zb., odporca dňa 04.10.2015 o 23.00 spáchal priestupok, keď dňa 04.10.2015 v čase okolo 06.00 hod., v Ružomberku v priestoroch bytu nachádzajúceho sa v Ružomberku na ulicu W. Y. XXXX/XX, najskôr vulgárne nadával T. E., následne na ňu fyzicky zaútočil tak, že ju najmenej jedenkrát obidvoma rukami udrel do oblasti temporálnych častí hlavy. Fyzické napadnutie si vyžiadalo prvé lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Dňa 04.10.2015 odporca spáchal priestupok v čase okolo 23.00 hod., v Ružomberku v priestoroch bytu nachádzajúceho sa v Ružomberku na ulici W. Y. XXXX/XX vulgárne nadával T. E. a následne ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju dvakrát nohou kopol do ľavej nohy v oblasti stehna. Fyzickým napadnutím neboli T. E. spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života, za čo mu bola uložená pokuta Okresným úradom Ružomberok v zmysle zákona 372/1990 § 49 ods. 1 písm. d) proti občianskemu spolunažívaniu.

Z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 22.03.2016 vyplýva, že 1. Okresný súd Dolný Kubín vydal rozhodnutie 05.09.2003 sp. zn. 2T 125/02 § 234/1, 9/2 Trestného zákona odňatie slobody podmienčne na dva roky so skúšobnou dobou do 05.09.2006, osvedčenie sa 12.01.2007, na páchatela sa hľadá ako by nebol odsúdený, 2. Okresný súd Ružomberok vydal trestný rozkaz 18.03.2014 sp. zn. 8T 22/14, právoplatnosť 02.05.2014, § 156/1 Trestného zákona, peňažný trest 800 eur, náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, zaplatil 11.08.2014, náhrada škody a na páchatela sa hľadá ako by nebol odsúdený, 3. Okresný súd Ružomberok vydal rozsudok 20.04.2015 sp. zn. 1T 25/15, právoplatnosť 20.04.2015, § 364/1a Trestného zákona, trest povinnej práce v trvaní 120 hodín, obmedzenie povinnosť vykonať trest povinnej práce osobne vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Z rozsudku č. k. 1T 25/2015-59 zo dňa 20.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.04.2015 vyplýva, že odporca sa dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 11.11.2015 Okresným úradom Ružomberok vyplýva, že odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) citovaného zákona za čo odporcovi bola uložená sankcia pokuta 50 eur, a to voči matke navrhovateľky T. E..

Z rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok zo dňa 30.09.2015 vyplýva, že odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) citovaného zákona voči Radovanovi Ondrejovi, keď úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, za čo mu bola uložená sankcia pokuta vo výške 30 eur, zároveň sa súd oboznámil s výpisom zoznamu páchatelov z č. I. spisu 47.

Z pripojeného spisu sp. zn. 5C/209/2015 mal súd za preukázané, že Okresný súd Ružomberok vydal predbežné opatrenie uznesením č. k. 5C/209/2015-25 zo dňa 07.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24.10.2015 a vykonateľnosť dňom 08.10.2015, ktorým nariadil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do nehnuteľnosti byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. XX, na piatom poschodí obytného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku parcelné číslo XXXX, katastrálne územie O., zapísaného na LV č. XXXXX, katastrálne územie O. ako aj spoločných priestorov bytového domu, a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie alebo obmedzenie užívania bytu, zároveň súd uložil navrhovateľke, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podala návrh na začatie konania o obmedzenie alebo vylúčenie odporcu z užívacieho práva predmetného bytu.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Navrhovateľka a odporca nadobudli na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V XXX/XX dňa 20.06.2013 byt č. XX, nachádzajúci sa na 5. poschodí vo vchode č. XX obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX, spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške XXX/XXXXX-in, ktorý byt je v operáte katastra nehnuteľností vedený Okresným úradom Ružomberok - katastrálny odbor na LV č. XXXXX, pre obec O. a katastrálne územie O., do podielového spoluvlastníctva každý v rozsahu 1- ici. Zo záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spísaného dňa 04.10.2015 na OO PZ Ružomberok mal súd za preukázané, že matka navrhovateľky podala oznámenie na odporcu titulom agresívneho správania a slovných vulgárnych útokov, pričom matku navrhovateľky aj fyzicky napadol, zároveň aj navrhovateľke a matke navrhovateľky vykrikoval, že ich vyhodí z bytu, vulgárne nadával, snažil sa ich vyprovokovať, pričom matka navrhovateľky sa obávala, že agresivita odporcu sa bude stupňovať a môže niekomu ublížiť. Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 11.11.2015 mal súd za preukázané, že Okresný úrad Ružomberok - odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný prvostupňový správny orgán vo veciach priestupkov uznal odporcu vinným, zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď odporca úmyselne narušil občianske spolunažívanie, a to drobným ublížením na zdraví matke navrhovateľky /fyzické napadnutie matky navrhovateľky si vyžiadalo prvotné lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života/ a iným hrubým správaním voči matke navrhovateľky /vulgárne nadal matke navrhovateľky a následne fyzicky na ňu zaútočil, pričom jej neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života/, s ktorou žije navrhovateľka v predmetnom byte, pričom správnomu orgánu sa nepodarilo preukázať, že odporca verbálne zaútočil na navrhovateľku, a to z dôvodu, že odporca sa k takémuto konaniu nevyjadril a svedkyňa matka navrhovateľky takéto konanie nepotvrdila a vzhľadom na rozpornosť takýchto tvrdení mal správny orgán za to, že ak pri niektorej časti skutkovej podstaty priestupku existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nado všetku pochybnosť, uplatní sa zásada „in dubio pro reo“. Z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/25/2015-59 zo dňa 20.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.04.2015 /ktoré konanie odporcu voči inému subjektu ako skoršie predchádzalo konaniu voči matke navrhovateľky/ mal súd za preukázané, že odporca je vinný, že sa dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného /poškodeného S. E./, čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Z rozhodnutia zo dňa 30.09.2015 Okresného úradu Ružomberok - odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný prvostupňový správny orgán vo veciach priestupkov /ktoré konanie odporcu voči inému subjektu ako skoršie predchádzalo konaniu voči matke navrhovateľky/ mal súd za preukázané, že odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď odporca úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním voči fyzickej osobe O. M., zároveň z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, ako aj vychádzajúc z evidencie priestupkov MAKOP a USEP, že odporca bol v minulosti opakovane priestupkovo trestaný. Zo správy OR PZ v Dolnom Kubíne, odbor kriminálnej polície, mal súd za preukázané, že voči odporcovi sú vedené živé konania povereným príslušníkom OO PZ v Ružomberku a povereným príslušníkom OO PZ v Liptovskom Hrádku, a to ČVS: ORP-486/00-RK-2015 25.12.2015 vznesené obvinenie § 206/1 TP pre prečin § 207/1 TZ a ČVS: ORP-898/LH-LM-2015 09.01.2016

vznesené obvinenie § 206/1 TP pre prečin § 213/1 TZ, ktoré skutočnosti vyplývajú aj z výpisu zoznamu páchatel'ov zo dňa 30.03.2016.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, pričom odporca bol v konaní nečinný, súd návrhu navrhovateľke v celom rozsahu vyhovel a právne vec posúdil s poukazom na zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na to, že občianskoprávny vzťah nie je osobitne upravený ani OZ ani iným zákonom a preto súd aplikoval ustanovenie zákona, ktoré upravovalo právny vzťah navrhovateľky a odporcu /vylúčenie odporcu z užívacieho práva k bytu/ obsahom aj účelom čo najbližšie, keď v prípade odporcu vychádzajúc z predložených listinných dôkazov zo strany navrhovateľky ako aj vyššie citovaných rozhodnutí či už správneho orgánu, rozsudku tunajšieho súdu ako aj z výpisu zoznamu páchatel'ov zo dňa 30.03.2016, výpisu z lustrácie v Registri priestupkov a výpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sa jedná o fyzickú osobu, ktorej konanie je nevyspytateľné, keď opakovane bol príslušným prvostupňovým správnym orgánom vo veciach priestupkov uznaným odporca za vinného, zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zároveň z výpovede navrhovateľky, ktorá uviedla, že správanie odporcu je agresívne, chodil často pod vplyvom alkoholu napadol navrhovateľku ako aj jej mamu, jeho agresívne správanie pretrváva, nakoľko stále požíva alkoholické nápoje, nevie si predstaviť spolužitie s odporcom, má obavy, že opätovne dôjde k fyzickým a slovným útokom či už voči navrhovateľke, resp. jej matke, keď uvedené konanie zo strany odporcu pôsobí stresujúco na maloleté deti, a ktorá žije v spoločnej domácnosti s jej matkou, teda ide o blízku osobu navrhovateľky, ktorú odporca fyzicky napadol, čo si vyžiadalo prvotné lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života a iným hrubým správaním vystupoval voči matke navrhovateľky /vulgárne nadal matke navrhovateľky a následne fyzicky na ňu zaútočil, pričom jej neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, bez následnej práceneschopnosti a bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života/ súd považoval za nutnosť chrániť slabšiu stranu navrhovateľku a to aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva odporcu, keď súd mal v konaní za preukázané, že odporca zasiahol do práva druhých /navrhovateľky vychádzajúc z jej výpovede pred súdom po zákonom poučení v zmysle § 131 O.s.p., ako aj matky navrhovateľky teda blízkej osoby navrhovateľky/ na pokojný a zdravý život, pričom uvedené konanie nepochybne zasiahlo aj do života maloletých detí, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, zároveň hrozí opätovné fyzické alebo psychické násilie zo strany odporcu voči navrhovateľke /blízkej osobe v zmysle § 116 OZ/ resp. matke navrhovateľky, ktoré bývajú v predmetnom byte a zároveň sa stalo ďalšie spolužitie navrhovateľky s odporcom neznesiteľným a nemožným ako vyplynulo z výpovede navrhovateľky /doteraz boli navrhovateľka ako aj matka navrhovateľky chránené uznesením tunajšieho súdu č.k. 5C 209/2015-25 zo dňa 07.10.2015, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým odporcovi súd nariadil, aby dočasne nevstupoval do nehnuteľnosti bytu č.XX a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie alebo obmedzenie užívania bytu/ a preto podľa názoru súdu bolo namieste úplne vylúčiť odporcu zo spoluužívania predmetného bytu č.XX, a to s poukazom na zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd sa zaoberal aj prípadným obmedzením užívacieho práva bytu č.XX, avšak v ad hoc vzhľadom na charakter bytu a spoločný vchod by takéto obmedzenie nespĺnilo účel. Súd záverom konštatuje, že ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka odporcu, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom byte. Odporca zostáva aj naďalej spoluvlastníkom predmetného bytu, avšak je povinný byt opustiť. Zároveň súd poznamenáva, že v prípade, ak sa menia pomery, úprava správania odporcu, resp. obnovenie spolužitia v predmetnom byte, môže súd na návrh zrušiť vylúčenie z užívacieho práva odporcu, vzhľadom na povahu rozsudku, ktorý rieši nezhody medzi navrhovateľkou a odporcom pri spoločnom užívaní predmetného bytu, ktorý má povahu cum clausula rebus sic stantibus.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Účelne vynaložené trovy konania spolu vo výške 394,50 € pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 295 €, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "Vyhláška") nasledovne:

Za jeden úkon právnej služby je tarifná odmena vo výške 64,53 € za rok 2016 a 66 € za rok 2016 podľa ust. § 11 ods. 1 Vyhlášky, t. j. za 4 úkony právnej služby 261,06 € (2015: prevzatie a príprava zastúpenia, žaloba, 2016: 2x účasť na pojednávaní).

Podľa ust. § 15 písm. a) v spojení s ust. § 16 ods. 3 Vyhlášky prináleží k úkonom právnej služby náhrada hotových výdavkov, 2x 8,39 €, 2x 8,58 € spolu 33,94 €.

Súd advokátovi nepriznal odmeny za ďalšie porady s klientkou, nakoľko prvá nasledovala po podaní žaloby, bez toho aby sa k nej odporca vyjadril a druhá nasledovala po pojednávaní bez účasti odporcu. Odporca bol v celom konaní nečinný, žiadnym spôsobom sa nebránil, a preto nebolo podľa názoru súdu potrebné na takúto "neobranu" reagovať právnou či skutkovou argumentáciou, a teda vykonať za týmto účelom poradu s klientom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde, aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy;/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo, uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie

o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.